

Sygn. akt III Kp 263/12

**(dot. Prokuratura Rejonowa
w Jeleniej Górze 3 Ds 415/12)**

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w Wydziale III Karnym

składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Marek Buczek

Protokolant Joanna Matejkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Edwarda Szafrąncza

po rozpoznaniu zażalenia pokrzywdzonej

na zarządzenie Prokuratora Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 26.11.2012r. sygn. 3 Ds. 415/12

w przedmiocie odmowy przyjęcia zażalenia

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze zarządzeniem z dnia 26 listopada 2012r. na podstawie art. 429 § 1 oraz 465 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia zażalenia na postanowienie z dnia 16 listopada 2012 w sprawie mającego mieć miejsce przekroczenia uprawnień przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze poprzez wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie 3 Ds 415/12 oraz działania tego Prokuratora w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu usunięcie M. W. z pracy w zamian za wykrywanie przez nią przestępstw podatkowych i w celu ograbienia jej z mieszkania tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. i art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyżej wymienione zarządzenie zaskarżyła w ustawowym terminie M. W., która nie zgadzając się z treścią zarządzenia wniosła o jego uchylenie i kontynuowanie śledztwa w trybie pilnym, a następnie skierowanie aktu oskarżenia przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu.

Sąd zważył, co następuje:

Na każdym etapie organ postępowania obowiązany jest badać uprawnienia procesowe uczestników postępowania, a co za tym idzie uprawnienia tych osób do wnoszenia środków zaskarżenia.

Zgodnie z art. 49§1 kpk pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. W orzecznictwie Sądu Najwyższego i doktrynie wskazuje się na to, iż pojęcie pokrzywdzonego nie może być traktowane rozszerzająco, ale krąg pokrzywdzonych ograniczony jest zespołem

znamion czynu będącego przedmiotem postępowania oraz czynów współlucanych (por. uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 15 września 1999r., I KZP 26/99, OSNKW 1999, z 11-12, poz. 69 i z dnia 21 października 2003r., I KZP 29/03, OSNKW 2003, z. 11-12, poz. 94, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 01.04.2005r., IV KK 42/05, OSNKW 2005, z. 7-8, poz. 66, a także wskazywaną w tych uchwałach literaturę). Przepis art. 49§1 kpk stanowi przy tym, że wskazana relacja musi mieć charakter bezpośredni, z czego wynika, iż do kręgu pokrzywdzonych należy tylko ta osoba, której dobro prawne zostało działaniem przestępnym naruszone lub zagrożone wprost, a nie za pośrednictwem godzenia w inne dobro.

Bezpośrednim przedmiotem ochrony przepisu art. 258§1 kk jest porządek publiczny, bezpieczeństwo państwa i obywateli. (A. Barczak-Oplustil w: A. Zoll red. Kodeks karny. Część szczególna, tom II, Kraków 2006, s. 990).

W świetle powyższych okoliczności będące przedmiotem niniejszego postępowania przestępstwo z art. 258§1 kk nie naruszało ani nie zagrażało w sposób bezpośredni dobru prawnemu M. W..

W tej sytuacji Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.